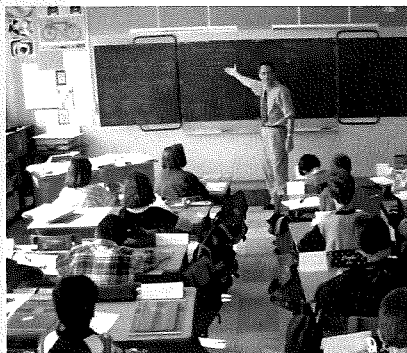
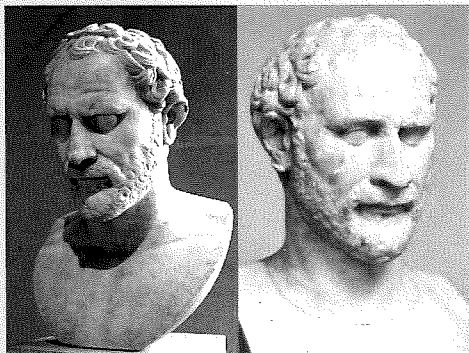

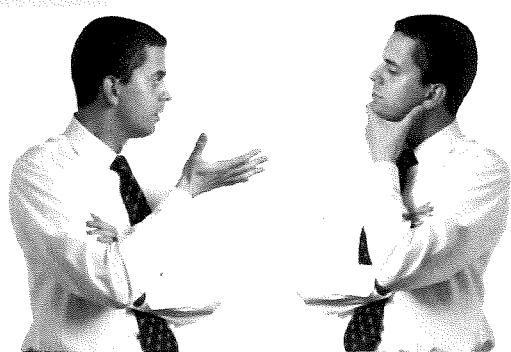
Prof. univ. dr. ing. Ivan CISMARU

CINE, CE, CUM

⋮

SUNT EU?!

**Editura Academiei Oamenilor de Știință din Romania
2024**

Prof. univ.dr. ing. Ivan CISMARU

Universitatea TRANSILVANIA din Braşov

Membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din Romania

CINE, CE, CUM .

.

.

SUNT EU ?!

2024

BRAŞOV

Editura Academiei Oamenilor de Știință din Romania

CIP Nr. 04400/26.02.2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CISMARU IVAN

Cine, Ce, Cum .... Sunt eu?!

Prof.Univ.Dr.Ing. Ivan Cismaru

București. Editura Academiei Oamenilor de Știință din Romania 2024

ISBN 978-630-6518-32-6

159.9

Tehnoredactor: Ing. Maria Petrea

Referent științific: Dr.Ing. Adriana Fotin

Tiparit: ZETPRINT SRL Brasov

Coperta: Tiberiu Maciuca

Corectura: Autorul

Prof. univ. dr. ing. Ivan CISMARU

Universitatea TRANSILVANIA din Braşov

Membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din Romania

024 CINE, CE, CUM .

.
.
SUNT EU ?!

Editura Academiei Oamenilor de Ştiinţă din Romania

2024

BRAŞOV

Ai grijă

Dacă vrei ca tu mereu să fii

Cel valoros, frumos și cel dintâi

Atunci ar trebui ca ... nu numai să vezi

Activ să fii ... nu numai să crezi.

Să simți că viața acuma te dorește

Și orice vis ea ție-ți împlinește

Când lupți să ai mereu valoare mare

În ... a fi, a avea și-n bună comportare,

Va trebui să-ți controlezi mereu valoarea

Prin analize, încercări ... făcând evaluarea

A tot ce crezi că de folos ți-ar fi

Pentru ca toți, din jur ... a te putea iubi

Să știi să îi privești în ochi direct

Fără să crezi că ... ești văzut perfect

Ci să-i determini direct să te privească

Și compania ta ... atunci să o dorească.

Cu mâna să-i atingi prietenește

Cu vocea caldă ce poate-i încălzește

Cu gând curat să-ncerci a îi atinge

Trezind, clădind ... senzații, sentimente drage

Așa tu vei putea mereu prin tine

Să ai, să simți senzația de bine

Și vei simți că de folos real vei fi

La toți, cei dragi și sigur chiar oricui

Cuvântul autorului

M-am gândit de foarte mult timp să scriu această carte cu titlul „Cine, ce, cum ... sunt eu” și cu un conținut psiho-socio-existențial, care să nu mă analizeze și să mă evalueze pe mine, ci să fie mai mult ... o structură de reguli de evaluare a ființei umane (a omului social) atât din punct de vedere al calităților fizice și a celor de „cunoaștere existențială”, dar și din punct de vedere comportamental și al manifestărilor lui, în timp ce este implicat în diverse comunicări, acțiuni sau activități sociale.

Fiind „dascăl” - o perioadă destul de mare din viața mea activă (aproximativ 42 de ani) am avut ca activitate (pe lângă transferul de informații pentru a asigura evoluția profesională a tinerilor) și evaluarea acestora.

Tot timpul mi-am lărgit „cadru evaluării” depășindu-l pe cel de evaluare a evoluției profesionale, urmărind și evoluția lor din punct de vedere comportamental și al manifestărilor (în particular – individual, cât și în grupuri de colegi sau în situații specifice unor manifestări științifice, artistice, sociale, etc.).

De mare importanță în evaluare era capacitatea și manifestarea tânărului în timpul unei comunicări cu un coleg de-al lui sau cu un dascăl, modul de „prezentare” fizică a lui precum și gesticulația practică atât la o comunicare cu colegul, cu colegii sau când era în situația unei comunicări prin monolog, el fiind comunicatorul (acțiuni de comunicări științifice cu auditoriu sau manifestări artistice, sportive, etc.).

Acest „defect” de dascăl (de a evalua pe cei pe care încerci să-i ajuți să evolueze) extins pentru o perioadă lungă de timp, când „ai avut de-a face” cu ființe umane și cu o diversitate caracterologică, educațională și comportamentală, te poate orienta spre o gândire evaluatoare cu caracter general pe care orice om o poate „studia și aplica” așa încât să poată aprecia cu cine comunică, la ce nivel, ce sentimente ... domină comunicarea, care este nivelul de corectitudine

și de încercare față de conținutul comunicării, ce speranță poate avea referitor la scopul dorit a-l obține din dezbaterăa unui subiect abordat ... etc.

Așa am ajuns la concluzia ... „să încerc” a pune într-o carte câteva reguli prin care ființa umană să poată:

- * să se autoevalueze pentru ca apoi prin analize comparative să poată să constate „unde se află” din punct de vedere valoric (a cunoașterii, comportamental și de manifestare) pe scara valorică a „societății” (grupurilor umane) în care trăiește și-și desfășoară activități sau inițiază acțiuni, pentru a putea „iniția” acțiuni „corrective” în unele direcții pentru a-și asigura condiții de acceptare, integrare, respectare, adică de evaluare pozitivă a lui pentru a fi dorit ca participant social și pentru a i se recunoaște și aprecia valoarea lui existențială;
- * să se poată „lăsa” să fie evaluat de cei din jurul lui fiind conștient că ... respectă regulile existențiale ale comunității, socialității în care trăiește, fără a-i fi teamă de evaluarea externă, că i-ar putea „afecta” cu mult autoevaluarea pe care și-a făcut-o individual;
- * să poată să se „situeze” și el într-un evaluator extern pentru a putea face evaluarea unui semn de-al lui cu care dorește să pornească o comunicare, o acțiune sau o activitate pentru un subiect bine definit, așteptând de la această colaborare anumite rezultate importante pentru el din punct de vedere material, financiar, spiritual, sufletesc, sentimental, etc.
- * să cunoască unele reguli de analiză evaluatorie pe bază de comportament și de manifestare a ființei umane (atât din punct de vedere fizic – gesticulație, cât și din punct de vedere energetic și sufletesc – sentimente, trăiri, precum și din punct de vedere al cunoașterii - cultură generală, capacitate de comunicare, etc.);

Majoritatea dintre noi cunoaștem multe reguli comportamentale și de manifestare ale oamenilor, în diferite situații, acțiuni și activități prin experiența existențială pe care o avem și ... când am trecut prin viață atenți, implicați în trăirea ei și nu pasivi – indiferenți.

Sper și cred că voi „descătușa” multe amintiri și gânduri din sufletul și creierul celor ce vor reuși să citească această carte în care

eu am încercat să „concentrez” cât mai multe din observațiile mele asupra „ființei umane” și asupra existenței complexe a ei așa încât să o pot „pregăti” ca să-și organizeze existențialitatea în conformitate cu nivelul de evoluție al societății în care trăiește și ... să încerce să se adapteze „evolutiv” la evoluția acesteia, pentru a putea fi capabil să se integreze în structurile funcțional - existențiale ale acesteia.

Scriind această carte am simțit în mod deosebit rolul pe care-l are familia în „dezvoltarea” omului, a ființei rationale, prin observarea și direcționarea „copilului” către o evoluție corectă a cunoașterii așa încât în evoluția lui temporală să poată să se desprindă de „sfaturi” și să acționeze prin „liberul arbitru” pe care i l-a lăsat Dumnezeu la însămânțarea pe Terra odată cu destinul.

Mare păcat că în zilele noastre mare procent de familii au scăpat din vedere rolul esențial pe care-l au pentru a „modela” (fizic, energetic și sufletesc) produsul „seminței” dumnezeiești materializat în copilul lor, rod al „încrederii” Universului că acest „nou om” poate deveni o sursă energetică universală, prin evoluție permanentă din punct de vedere al cunoașterii, care trebuie pornită, orientată și călăuzită din primele zile de viață ale lui, de către cei care l-au adus pe lume.

Eschivarea familiei de la aceste acțiuni (obligatorii din punct de vedere evolutiv pentru copii) poate avea efecte distructive, copilul fiind tentat în aceste situații (când încă nu are experiență existențială și putere de discernământ) să aleagă căi neconforme cu evoluția lui în conformitate cu compatibilitățile cu regulile existențiale ale societății în care trăiește și ... va trăi.

Cartea își dorește să aducă în fața cititorilor elementele pozitive existențialiste prin care omul (tineri, maturi și vârstnici) să poată să-și dezvolte sau să-și corecteze elementele existențiale proprii în vederea „compatibilizării” existenței lui cu cea socială.

Ca fost dascăl eu consider că și școala trebuie să aibă un rol esențial (de mare importanță) în pregătirea copiilor și tinerilor prin discipline legate de „studii și dezvoltări comportamentale de manifestare” a tinerilor în raport cu mediul existential, inclusiv cu semenii lor.

Nu mai în acest mod școala nu trebuie să fie doar ... un „aglomerat” de informații pe care tinerii trebuie să le rețină și .....

Școala trebuie să dezvolte fantezia și imaginația (și să le folosească pentru a susține „creativitatea și diversitatea ei necesară”. Fără a dezvolta fantezia și imaginația tinerilor ... prin teme adecvate (raportate la vârstă și nivelul de cunoaștere) putem crea o „reproducere” existențială și nu o „evoluție existențială”, prin imaginație și fantezie copiii și tinerii (și de fapt toți oamenii) trebuie să dea drumul creierului să fabrice gânduri care să-i permită omului „să trăiască în irealitate” în lumea viselor pe care ar dori să o ... atingă, aceasta oferind-i șansa să se implice în acțiuni și activități care să-l ajute ... să zboare în viitor în lumea viselor sale.

Toți am trăit dorința de a fi evaluați pozitiv de către cei din jurul nostru, de a fi acceptați în „cercurile lor existențiale” de a crea bucurie și încredere prin apariția noastră, de a fi doriți, apreciați și considerați „exemple de urmat”. Toți ne-am făcut evaluări individuale pentru a încerca să ne „asigurăm” că nu ne vom face de „râs” când ne vom implica în acțiuni și activități alături de semenii noștri sau când vom comunica cu ei, când comportamentul și manifestările noastre vor fi acceptate și agreate și nu ... contestate sau respinse. Așa este ființa umană, care a evoluat prin luptă și prin competiție functional-existențială. Personal cred că așa va rămâne și așa va trebui să fie în viitor pentru a crea condiția principală a evoluției existențiale individuale și sociale.

Ce ar fi cu noi dacă ne-am dori să fim mereu în competiție cu semenii noștri și ... implicit cu noi?! Am devenit cred „o masă biologică” ușor de manevrat și direcționați spre supunere, ascultare și lipsă de forță și energie de creație și evoluție, în special în zona de cunoaștere intelectuală, spiritual, energetică și sufletească.

Cam acestea au fost ideile care m-au determinat să scriu această carte și m-au călăuzit pe tot traseul elaborării ei.

Așa cum am spus, cartea nu este o „analiză existențială” a mea ci este un îndemn al semenilor mei de a încerca să fie „permanent” atenți cu ei însuși pentru a-și asigura permanent o poziție pe o treaptă cât mai de sus a scării de evaluare a cunoașterii existențiale, prin

existențială complexă a fiecăruia dintre noi) câteva idei – reguli – sfaturi privind menținerea iubirii ca acțiune și activitate sufletească, izvorâtă din eul nostru Universal.

În asemenea stări energetice am scris cartea, având alături de mine pe soția Olivia care mi-a asigura echilibrul creativității și „menținerea” ideilor în plaja realității existențiale, orientându-mă în principal spre „oameni” care trebuie orientați și direcționați spre evoluție, spre colaborare, spre înțelegere, spre acceptare ... necondiționată (având în vedere că fiecare dintre noi avem ... o personalitate și un drept de liber arbitru lăsat de Dumnezeu, pe care să-l folosim în mod creativ și evolutiv).

Asemenea idei, concepte și gânduri ... am luat și de la mulți colegi de facultate și liceu, de la mai mulți prieteni, de la mai multe rude de-ale mele, pentru care am mai scris și ... alte cărți, pe unele din ele dedicându-le părinților, bunicilor și străbunicii mele care m-au ajutat să-îmi găsesc drumul „trasat” de Dumnezeu în destinul pe care mi-l parcurg cu convingerea că nu-l pot schimba în profunzimea lui ci doar îl pot „cizela” prin comportament, manifestări, acțiuni și activități ... așa ca pe acesta, prin dorința permanentă de dezvoltare și transfer al cunoașterii să-l transfer spre cei ce ... urmează să vină, să ne ia locul și ... exemplul, asigurând astfel sensul și rostul omului ca ființă rațională a Terrei și Universului.

Autorul

comunicare, prin implicare permanentă în acțiuni și activități existențiale (de cât mai mare importanță), prin comportament și manifestare, prin a înțelege că pe Terra „Omul este cel care are cea mai mare importanță în evoluția civilizației și a mediului existențial complex, necesar al fitosferei și biosferei.

Omul trebuie să înțeleagă un lucru mărunț dar esențial că el poate cu adevărat să asigure evoluția și dezvoltarea cunoașterii dar ... tot el poate realiza prin voință distructivă sau neînțelegere, dispariția vieții de pe Terra sau chiar dispariția planetei?!!

Am considerat că acesta este motivul pentru care omul trebuie să se autoevalueze, să se autocorecteze când este cazul și să fie pregătit permanent să fie „evaluat extern” pentru a i se defini „locul existențial” în structura funcțională a societății.

Mulțumesc prietenilor mei adevărați cu care am colaborat comunicativ pe parcursul elaborării lucrării și prietenilor mei de suflet care m-au ajutat să public această lucrare, care fără ajutorul lor ar fi rămas doar ... o idee neîmpărtășită.

Mulțumesc domnilor: Dumitru Ioan Pucleanu, Romeo Spătaru, Vasile Minciună, Marius Giurgiu și Kenan Aksun, care au pus „fundatia materială a cărții, apreciind că ar putea fi o călăuză comportamentală și de manifestare individuală și socială a semenilor noștri, atunci când sunt în mod sigur animați de a asigura condiții reale și sigure pentru evoluția existențială a societății timpurilor noastre și viitoare.

Ne amintim cu toții, cu multă nostalgie despre elementul sufletesc, numit iubire.

Atunci când am fost îndrăgostiți cu câtă atenție și meticulozitate ne „studiam” și ne autoevaluam atât din punct de vedere fizic cât și din punct de vedere comunicativ (cum și ce să vorbim), din punct de vedere comportamental și de manifestare (gesticulație și poziționare corporală) pentru a asigura „trăinicie evolutivă” a sentimentului. Ce frumos era ... și ce grijă aveam de ființa noastră (înfățișarea, ținută, igienă, căldură sufletească emanată, etc.).

Și aceste ... gânduri m-au determinat să scriu această carte pentru a pune și la „dispoziția iubirii” (alături de dorința de evoluție

existența lui individuală, socială, materială, spiritual, senzorială și ... cosmică, sau și mai mult în funcție de nivelul de cunoaște și evoluția ... pe care le are.

După mai multă gândire și ... zburcium, am ajuns la concluzia că ar fi mai interesant titlul ... SĂ FII TU ..., adică să încerc să definesc ce ar trebui să știe și să facă ființa umană pentru a se simți „împlinită” din punct de vedere existențial (intelectual, spiritual, profesional și material).

Această împlinire trebuie să poată să fie „simțită independent” prin propriul corp fizic, energetic și prin suflet și/sau prin evaluarea, aprecierea și acceptarea de către mediul social (societatea umană) în care trăiește și ființează alături de semenii de-ai lui.

Motive personale m-au obligat să întrerup activitatea legată de titlul cărții pe care am pornit-o. A trecut ceva timp, dar iată că am avut norocul, tăria (susținută de dorința) de a putea să mai apuc din nou de scris, de a-mi pune gândurile în acțiune și de a încerca ... prioritizarea lor, pentru a putea „închea” un conținut care să trezească interesul celor ce vor citi vreodată această carte.

Am pornit din nou la drum cu aceeași dorință de a clarifica multe lucruri și situații legate de ființa umană, încercând să mă analizez pe mine, așa încât oricine să poată folosi metoda, căile și mijloacele folosite de mine pentru a se putea cunoaște pe sine și pe ... toți ceilalți din „termenul complex” de ființă umană.

Intuiesc că nu va fi ușor să mă „cunosc” în totalitate pe mine, datorită existenței complexe pe care am parcurs-o și o parcurg încă și care m-a obligat la acțiuni și activități foarte diferite, cu dimensiuni și implicări participative de nivele diferite, atât pentru cele parcurse riguros personal sau în cuplare cu semenii de-ai mei, lângă și cu care am trăit (familie, prieteni, rude, colegi, etc).

... a lui individuală, socială, materială, spiritual, senzorială și ...
... , sau și mai mult în funcție de nivelul de cunoaște și evoluția
... are le are.

... după mai multă gândire și ... zburcium, am ajuns la concluzia că
... i interesant titlul ... SĂ FII TU ..., adică să încerc să definesc
... trebui să știe și să facă ființa umană pentru a se simți „împlinită”
... ct de vedere existențial (intelectual, spiritual, profesional și
... l).

... această împlinire trebuie să poată să fie „simțită independent”
... propriul corp fizic, energetic și prin suflet și/sau prin evaluarea,
... rea și acceptarea de către mediul social (societatea umană) în
... iește și ființează alături de semenii de-ai lui.

... motive personale m-au obligat să întrerup activitatea legată de
... ții pe care am pornit-o. A trecut ceva timp, dar iată că am avut
... , tăria (susținută de dorința) de a putea să mai apuc din nou de
... e a-mi pune gândurile în acțiune și de a încerca ... prioritizarea
... ntru a putea „închea” un conținut care să trezească interes
... e vor citi vreodată această carte.

... am pornit din nou la drum cu aceeași dorință de a clarifica multe
... și situații legate de ființa umană, încercând să mă analizez pe
... așa încât oricine să poată folosi metoda, căile și mijloacele
... de mine pentru a se putea cunoaște pe sine și pe ... toți ceilalți
... menul complex” de ființă umană.

... intuiesc că nu va fi ușor să mă „cunosc” în totalitate pe mine,
... existenței complexe pe care am parcurs-o și o parcurg încă și
... -a obligat la acțiuni și activități foarte diferite, cu dimensiuni și
... ri participative de nivele diferite, atât pentru cele parcurse
... personal sau în cuplare cu semenii de-ai mei, lângă și cu care
... t (familie, prieteni, rude, colegi, etc).

cum câteva zile am stat de vorbă cu un coleg de facultate, Ion
acum John Americanul - pentru că a emigrat în SUA) și am
concluzia că ființa umană este puternic legată de locul unde s-
ut și a crescut fiind educat inițial în familie și în școala
ială și liceală. Acolo ființa umană își „conturează”
ționalitatea pe bază de „exemple” care au fost compatibile cu
ui de a gândi și accepta, ajungând încet încet să se desprindă
ste exemple și să-și formeze individual structura, conținutul și
șile existențiale ... specifice lui.

nvățământul superior vine să completeze cunoașterea cu
te de evoluție profesională, socială, relational-umană, etc., dar
ate modifica esențial elementele de evoluție spirituală,
entală, pe care și le-a însușit în copilărie și le-a dezvoltat
nent în timp, prin existența complexă în familie, societate,
prieteni, dascăli, oameni cu calități evolutive deosebite.

răind astfel și implicându-se existențial încet încet (dacă a avut
ate selectivă bună) a reuși să-și însușească noi calități ale
nalității lui complexe, cu dominante pozitive din punct de vedere
ezvoltării și evoluției capacității lui de cunoaștere.

in discuția cu John Americanul am constatat că nici chiar
ând țara în care trăiește și implicit a regulilor existențiale
ce noii „patrii” nu poți schimba multe elemente de existență
ască pe care ai avut-o în perioada formării ca individ social cu
e independentă structurată cu componente pe care ți le-ai
creat și organizat.

Mi-am dat seama astfel că omul este o ființă cu o existențialitate
exă pe care încearcă permanent să și-o dezvolte (din punct de
e al cunoașterii) și să și-o modifice și să și-o adapteze regulilor
nale pe care trebuie să le respecte ... fără a „umbra” la

Revenind la titlul cărții și reflectând asupra conținutului pe care îl ... imaginez și sper să-l pot înfăptui cred că ar fi mai bine să lansez un titlu cu caracter generalizator, lăsând astfel libertatea oricărui ... individ uman, să se ... autodefinească, să se autodescopere, să-și analizeze propria existențialitate, să poată concluziona dacă ... a trăit cu rost de Terra și dacă a creat ceva ce poate rămâne în urma lui, putând constitui bază de instructive evolutivă pentru cei ce vor ... urma.

Am gândit că titlul adecvat și incitant pentru fiecare ar putea fi „CINE SUNT”, așa încât fiecare individ să-și poată cunoaște propria ființă, propria existență marcată prin implicare existențială prin realizări de interes aplicativ care au putut sau au rolul de a susține procesul de evoluție a „cunoașterii” pentru semenii lui din prezent sau din viitor.

Poate că în urma acestor „analize proprii” s-ar putea ajunge la apariția unui interes de „creativitate” când fiecare-și va putea da seamă că ... poate mai mult decât a făcut și ar putea să se implice, să lanseze și să finalizeze diverse acțiuni și activități inovatoare, evolutive pentru mediul social uman.

Eu așa cred că ar trebui să-și gândească existențialitatea fiecare om (ca ființă rațională cu capacitate de gândire creative), ca fiind în mod obligatoriu evolutivă, evoluția existențialității fiind de fapt sensul existenței omului pe Terra și în Univers.

Omul nu trebuie „să trăiască” doar pentru a „exista” adică pentru a mânca, respire, deplasa ... etc., ci în mod obligatoriu a fost înzestrat de Dumnezeu cu „cap și creier” pentru a gândi progresiv, evolutiv așa încât viața lui materială (și cea complexă) să și-o poată ușura, să elibereze fizicul și existența, materială, pentru a-și putea dezvolta viața spirituală, energetică, intelectuală ..., putând căpăta astfel un alt „nivel energetic” de cunoaștere și de înțelegere, al vieții și existenței lui pe Terra ... și mai apoi în Univers.

formulele inițiale de formare și evoluție a lui, ca ființa rațională, creative cu imaginație și gândire (fie convergentă, fie divergentă, după caz), totul fiind folosit în mod evolutiv.

Am simțit, în discuția noastră, frumusețea relației de prietenie și colegialitate, elemente ale existențialității care te fac uneori să realizezi a „teleportare” în timpii trecuți pentru a ... simți din nou emoțiile trăite atunci și pentru a lua „acest reper” ca element comparativ al evoluției tale individuale în alte direcții și zone structurale ale existențialității reale pe care ai parcurs-o și ... să poți analiza ... cine ai fost și cine ești în prezent ca urmare a evoluției realizate.

Situații similare parcurge fiecare dintre noi atunci când după timp îndelungat luăm legătura cu părinții, bunicii și frații atâta timp cât îi avem. Ce senzații deosebite simte un om cand văzându-și părinții, bunicii sau frații (după ceva ... timp) amintindu-și de fazele și etapele evolutive pe care le-a parcurs folosind sfaturile și orientările pe care le-a primit de la ei sau experiența ... jocurilor făcute împreună cu frații.

Îmi amintesc și eu că la paisprezece ani când am plecat din familie la studiile liceale, la o masă de seară, am primit trei sfaturi, asupra lor am reflectat mult ca să le înțeleg sensul, conținutul și valoarea educativ - evolutivă care s-a încercat să mi se ofere:

- primul sfat a fost „băiete ai grijă ce faci în viață și niciodată să nu ajungi să tai frunze la câini;
- al doilea sfat a fost „băiete ai grijă ca pe unde treci să lași urme greu de șters;
- al treilea sfat a fost „copile ai grijă ce faci și cum te comporti ziua așa încât noaptea să poți dormi liniștit la tine în casă, cu familia rudele, prietenii etc., fără să te trezească forțat cineva.

La aceste sfaturi nu am primit explicații și nici nu le-am cerut având ambiția să le pot decoda eu singur.

Mult timp mi-a trebuit să le decodific, iar după decodificare, înțelegând profunzimea instructivă a lor pentru a putea să am o existență corectă, cinstită și apreciată și să pot să-mi orientez evoluția complexă a mea cu aceste sfaturi ca fiind de mare importanță și definitorii pentru a-mi stabili sensul, direcția, structura și complexitatea evoluției mele din punct de vedere existențial, complex și divergent, pentru a putea să cunosc implicativ viața, existența pământească a mea și să caut să-mi clarific sensul și rostul existenței mele ca ființă rațională, energetică pe Terra și ... în Univers.

Ce mult mi-am folosit acele sfaturi simple ... ale unor țărani cu experiență de viață trăită activ și implicativ care au fost în stare să sintetizeze atât de frumos câteva „pilde” care să pună un copil ... pe gânduri.

Aceste sfaturi mi-au călăuzit toată viața mea așa încât să pot îndeplini acțiuni și activități utile fără să pierd timpul cu inutilități (constatând mereu că viața și timpul pe care-l avem de trăit pe Terra este foarte scurt) și prin tot ce am făcut nu am „călcat” în afara regulilor existențiale pentru a simți teama „trezirii din somn”.

Am încercat ca aceste „pilde”, sub alte forme de corelație cu timpii actuali să le dau și eu copiilor și nepoților mei. Rezultatul ... să-l găsească și să-l îndeplinească singuri.

Implicarea reală, trebuie să fie activă, consistentă și permanentă, a fiecăruia, în a-și organiza și prioritiza acțiunile și activitățile în timpul vieții pentru a realiza în mod sigur evoluție corectă și conformă cu societatea umană și regulile ei de pe Terra.

Rămâne pentru toți să răspundem la întrebarea „Cum putem evolua în raport cu Universul? Ce trebuie să facem? De la cine să luăm pildele de urmat.

Căutarea unui răspuns la întrebarea anterioară presupune o „analiză” și evaluare structural funcțională a omului, nu numai din punct de vedere material ci și din punct de vedere energetic.

Cercetările și studiile făcute pe „ființa umană” au dus la concluzia că omul este format dintr-un corp material (fizic) și dintr-un corp energetic, aceste corpuri având comportament și funcționalități diferite dar în unele situații complementare, complexe cu interferențe de susținere și menținere a existențialității complete și complexe a omului.

Corpul fizic - cel care se vede și se simte - este format din celule biologice (vii) structurate organologic și cu un nivel de forme structural-funcționale extrem de divers și complicat. Organele corpului uman sunt cele care asigură existența și funcționalitatea corpului fizic, fiind cele care pregătesc și utilizează hrana materială preluată din produsele materiale vii (fructe, legume, carne, ouă, lapte – etc) și produsele materiale minerale (lichide, solide și gazoase).

Organele corpului fizic constituie „laboratorul-bucătăriei” de preparare a hranei în corelație cu nevoile stric particulare specifice fiecărui organ funcțional al corpului. Acest laborator-bucătărie are la bază legi funcționale cunoscute (și aplicate de om și în afara corpului uman) și legi funcționale necunoscute pe care oamenii le studiază pentru a le cunoaște și folosi în interesul asigurării sănătății „controlate” a corpului fizic.

Putem defini (simplist) corpul fizic al omului ca un amalgam pluricelular organizat și structurat funcțional după structura fizico-energetică a unui „motor al universului” capabil să genereze și să aibă o funcționalitate complexă cu efecte de natură materială, spirituală, energetică, creativă, imaginativă, un complex „creator de existențialitate” a vieții ființelor de pe Terra.

Am introdus în această ... definiție cuvintele „spirituală, energetică, creative, imaginative” (și mai pot fi și altele) care nu sunt specifice tuturor ființelor de pe Terra ci numai ființei rationale, care este capabilă să gândească și care nu este decât ... ființa umană.

Asta înseamnă că ființa umană are ceva în plus față de celelalte ființe vii de pe Terra.

Da are ... CREIERUL, care este un organ materialo- energetic, adică este atât al corpului fizic (se vede, se simte, se pipăie ... se poate analiza și studia) cât și al corpului energetic prin acțiunile, activitățile și ... produsele lui (gândurile, ideile, senzațiile, simțurile, controlul subconștient și conștient al corpului fizic și a celui energetic).

Creierul este „stăpânul” omului sub două aspecte:

- sub aspectul subconștientului când coordonează funcționalitatea organologică până la nivelul celular a corpului fizic, fără ca ființa umană să „conștientizeze” acest lucru, subconștientul fiind „îngerul păzitor” al corpului fizic din punct de vedere al funcționalității lui;
- sub aspectul conștientului când coordonează condițional existența comportamentală, senzorială, protectivă, etc., a omului, atât din punct de vedere al existențialității sale individuale că și a existențialității integratoare (în structuri socială).

Conștientul este funcțional prin gânduri, idei, acțiuni și activități, implicări, analize, evaluări simple sau comparative etc.

Am putea spune că această manifestare a creierului prin conștient, ar putea fi „o antenă” care captează „energia și informația” din Univers și o aduce aplicativ pe Terra prin comportamentul existențial și funcțional al omului.

Creierul putem spune că se hrănește atât cu „hrană materială” produsă de corpul fizic (sub îndrumarea subconștientului) cât și cu hrană energetică captată din univers (sub îndrumarea conștientului).

Mi-a venit o idee de definiție prin care eu consider că „omul în existențialitatea lui poate fi evaluat și analizat ca fiind o „moară materială” care „macină” materia pentru a-și produce hrana materială și o „moară energetică” unde-și macină energia cosmică pentru a putea obține gânduri transformabile în idei.

Așa văd eu ... complexitatea funcțională material-energetică a ființei umane prin care-și asigură existențialitatea complexă incomparabilă cu a altor ființe de pe Terra.

În urma acestor „raționamente” constat că nu-mi este deloc ușor să-mi răspund la întrebarea „CINE SUNT?”.

Va trebui să mai fac și alte „investigații” în complexitatea funcțional-existențială a mea, pentru a mă apropia cât mai mult de „realitatea unui posibil răspuns”.

Din studii mult mai complexe și făcute de specialiști, cu specializări complexe și cu experiență profesional-existențială, a fost lansată ideea că ființa umană are pe lângă corpul fizic și corpul energetic (învăluitor) și suflet. Acest lucru s-a analizat de către specialiști așa încât s-a constatat că în momentul decesului ființa umană pierde brusc din greutate între 1-2 grame, apreciindu-se că aceasta ar reprezenta greutatea sufletului și a corpului energetic, care părăsesc corpul fizic.

Această teorie ar presupune că sufletul este materie?! Din moment ce are greutate ... deci are masă ...!!!

În zilele noastre, această greutate a sufletului a corpului energetic al ființei umane este explicată cu mare probabilitate de către fizicienii cuantici care au demonstrat prin descoperirea

„componentelor” din ce în ce mai mici ale atomului, că de fapt materia este energie și că toată materia este de fapt energie structurată sub diverse forme cu organizare palpabilă (vizibilă) sau nu.

În acest caz (pe baza acestor teorii cuantice) înseamnă că și corpul fizic este tot energie?!!

Se poate spune astfel că omul este de fapt o formă de energie a universului cu această structură complexă și funcțională specifică Terrei!!

În acest caz Cine și Ce sunt eu?!! Materie, energie sau cu amestec funcțional, existențial prin manifestare datorită vieții?!!

Deci se poate spune că viața este „o formă de manifestare” a unui tip de energie cosmică structurată pe Terra sunt diferite forme: vietăți și plante?!! Putem spune astfel că și materia de pe Terra este o formă structurată a energiei Universului?! Revenind la a treia componentă a sufletului uman, acesta nu a putut fi „văzut” sau ”simțit” de nimeni. Atunci ce poate fi?!!

Analizând esențialitatea comportamentală a omului putem aprecia că sufletul omului este „energia sfântă” a cosmosului asociată ființei umane în momentul însămânțării ei pe Terra.

Sufletul este „energia spirituală” a ființei umane care-i asigură orientarea, direcționarea și salturile evolutive din timpul vieții, încercând să-i fie călăuza (soarta) pe „drumul” ce-l are de parcurs în viață, până în momentul când Universul (Dumnezeu) decide să părăsească structura materială (fizică) a corpului uman.

În cultura evoluată a oamenilor sufletul este „antena” energetică a ființei umane cu care ține legătura cu cosmosul și cu care primește informațiile spirituale (imaginative, comportamentale, senzoriale, etc.). Sufletul este, altfel spus, elementul de legătură a omului cu Dumnezeu, marea forță organizatorică a universului.

Ajungând aici cu raționamentele, mai mult sau mai puțin bazate pe rezultate realiste și științifice pot spune că autoanaliza, autodefinirea și autoevaluarea individuală a ființei umane (de către individul însuși) se poate spune că este imposibil de atingere a unor situații definitive, ci doar parțiale, orientative, comparative bazate pe acceptarea relativităților decizionale.

Complexitatea autoanalizei și autoevaluării finite umane (de către individul însuși) nu cred că se poate realiza cu simultaneitatea complexității existential-funcțională a ei, ci printr-o descriere existențială, o analiză pentru elementele disociate și apoi încercându-se asocierea rezultatelor într-un „tot unitar complex”.

Conștientizând că această variantă de studii și cercetări aş putea-o folosi am să încerc să fac o primă disociere pornind de la cele „trei componente” ale ființei umane:

- componenta materială, corpul fizic;
- componența energetică, corpul energetic și creierul;
- componența spiritual, sufletul.

Iată că „făcând pași” în gândirea cărții (din punct de vedere al conținutului explicativ privind analiza și evaluarea unui individ uman (a unei ființe umane) am ajuns la unele puncte de vedere privind „structura” cărții, așa încât apreciez că trebuie să cuprindă capitole referitoare la:

- analiza și evaluarea „individului uman” din punct de vedere al corpului fizic, în funcție de formă și imagine aparentă (vizibilă, palpabilă ... etc.) și în funcție de acțiunile și activitățile de manifestare fizică și de funcționare organologică, raportate la „conceptul” de bun, frumos, functional, sănătos ... etc.;

- analiza și evaluarea „individului uman” din punct de vedere al corpului energetic, în funcție de senzații, simțuri, autocontrol și autodirecționare funcțională și implicativă;
- analiza și evaluarea complementar - cumulativă a „individului uman” din punct de vedere al activităților complexe fizico-energetice, realizate prin „intersecția” dependent funcțională (simultan) a corpului fizic și a celui energetic în funcție de acțiuni și activități protective, de siguranță, de funcționalitate din punct de vedere al hranei și energiei necesare atât corpului fizic și a celui energetic;
- analiza și evaluarea „individului uman” din punct de vedere al funcționării creierului ca element de decizie atât materială cât și energetică privind „funcționarea” ființei umane, a asigurării vieții și a asigurării evoluției în timpii viitori, bazându-se pe „asigurarea funcționalității” din prezent;
- analiza și evaluarea „individului uman” din punct de vedere al sufletului care i-a fost oferit odată cu înșămânțarea pe Terra cu particularitățile functionale ale individului în funcție de „calitățile spirituale” ale sufletului și capacitățile de convertire comportamentală a individului în funcție de ..., evoluția lui sufletească, evoluție care acum îmi este cam greu să o definesc ca ... proveniență a orientării;
- analiza și evaluarea „individului uman” din punct de vedere al activităților complexe energo-spirituale, realizate prin complementaritatea funcțiilor sufletului cu ale corpului energetic;
- în final, analiza și evaluarea „individului uman” din punct de vedere al activităților complexe fizico-energo-spirituale,

realizate prin * complexitatea funcționării simultan complementare a corpului fizic, corpului energetic și a sufletului.

Judecând acum ... cam ce structură și conținut va avea cartea sper ... ca Dumnezeu să-mi dea energia, fantezia și imaginația să pot „instrumenta” toate aceste funcțiuni și calități functional-comportamentale ale omului, la nivelul meu de cunoaștere, oferind astfel „celor ce vor veni și vor dori” să „lucreze de această structură”, evolutivă completând-o în timp cu cunoștințe (elemente ale cunoașterii) care vor apare în ca urmare a evoluției cunoașterii științifice (fizice, chimice, biologice), cunoașterii psihologice, cunoașterii energeticii cosmice, a legilor cosmice complexe, a spiritualității – în special ca rezultat al unor posibile intersecții cu civilizațiile extraterestre ce ne-ar ... putea vizita în timp și care să aibă un „nivel de cunoaștere complex” mult mai evoluat.

Am gândit acțiunea mea din punct de vedere al lansării cărții ca „un subiect al curiozității evolutive” ce se va baza pe rezultatele calităților și capacităților ființei umane (fizice, energetice și spirituale), care ar putea constitui „cărămizi” ce s-ar putea depune pe acest subiect, după ce omul își va putea realiza o autoanaliză și autoevaluare de unde să rezulte șansele (zonele și direcțiile) unde ar putea interveni pentru ca această „construcție” pornită să aibă ca obiectiv principal asigurarea evoluției individuale și ca „specie” a Terrei, cu șanse reale de evoluție, lăsate de Creator.

Nu mai trebuie să acceptăm ceva ce ... credem că se va întâmpla adică evoluția cunoașterii la ființa umană, pentru că ... o trăim o simțim cum ne obligă să „luptăm” pentru a evolua ca să fim în șuvoiul de „deplasare dinamică” a omenirii care-i asigură dezvoltarea și implicit evoluția existențială.

Evoluția cunoașterii la oameni va avea ca efect ... dezvoltarea conceptelor de „analiză individuală”, pe care voi încerca să le prezint în carte, așa încât cred că această carte va fi „o construcție” pornită, iar a cărei finalizare nu va putea fi încheiată niciodată, așa încât se va putea pune „în zidul construcției” „cărămizi noi” create prin noile rezultate obținute prin dezvoltarea evolutivă a cunoașterii.

Pot considera că las semenilor mei ce vor veni ... o „potecă” de studiu pentru ființa complexă a omului, pentru a o „lungi și lărgii” în timp cu noi rezultate științifice, materiale, energetice sau spirituale care pot „completa” nivelul meu de cunoaștere în timp. Asta ar fi marea mea bucurie (de acolo de sus ...) când voi vedea că alți semeni de-ai mei „din viitor” vor găsi interesant subiectul cărții și implicit menținerea obiectivelor focalizată pe „cunoașterea” complexității existential-funcționale a finite umane, aflată în evoluție permanentă.

Cine sunt ...? Cred că oricare dintre noi ne-am pus această întrebare fără a ne constitui un răspuns cât mai aproape de adevăr. Care adevăr? Probabil că pentru a știi cine suntem ar trebui să întrebăm istoria, să aflăm ... posibilele origini materialiste (darwiniste) sau posibilele origini de „însămânțare extraterestră” sau de ce nu posibilele origini bazate pe procese și fenomene ale Universului pe care noi nu ni le putem imagina.

Dacă luăm pe rând aceste ... căutări de origini sigur că varianta darwinistă se pare că a „căzut” fiind limitată în explicații privind „aparitia vieții” din apă, aer și alte materiale, toate încercările științifice ale oamenilor neajungând la un rezultat convingător. Toate experiențele de laborator efectuate de oameni prin încercări de a „reproduce” condițiile de mult existente (atunci când s-ar fi realizat salturi ale materiei spre viață) nu au putut crea nicio speranță de pătrundere spre adevăr.

Varianta de apariție a noastră (a oamenilor) pe Terra ca urmare a „însămânțării” de către ființe extraterestre este simplu de acceptat mai ales ca urmare a artefactelor găsite de oameni și pline de enigme, fără explicații realiste conforme cu nivelul de cunoaștere actual al oamenilor și complexitatea realizării acestor artefacte, existând deci o „ruptură” reală între ce putea omul (sau chiar și acum ... ce poate omul) și complexitatea realizării artefactelor găsite. În plus se poate spune același lucru și de unele construcții existente pe Terra despre a căror realizare nu se pot da explicații tehnico-științifice nici acum.

Da ... putem accepta ideea „însămânțării” noastre de către civilizații extraterestre, în dorința de expansiune a vieții în Univers, dar ... de ce ne-au lăsat de izbeliște și nu au mai venit să ... ne ajute să evoluăm din punct de vedere al cunoașterii!?

Nu este nici logic și nici specific perpetuării vieții, ca aceia ce o însămânțează să nu o cultive, să nu o îngrijească, să nu o protejeze ...!!!

Sunt multe de spus la ... acest capitol legat de originile ființei umane pe Terra, existând și aici multe explicații fără susținere reală din punct de vedere al realității (tridimensionale) specifice gândirii umane.

Ideea indicării civilizațiilor extraterestre aduce o explicație a „posibilelor” realizări de pe Terra cărora nu le găsim „răspunsuri” reale, cum ar fi construcțiile enigmatice și artefactele neconforme cu nivelul de cunoaștere al oamenilor. Originea noastră legată de „manifestări energetice” ale Universului la contactul cu planeta noastră, a dat naștere prin fantezia oamenilor la implicarea „EULUI ENERGETIC” al Universului, adică a lui Dumnezeu, care este cu totul altcineva dacă ființele extraterestre.

Prin demonstrațiile prezentate de fizicienii cuantici că material, pe care noi o considerăm, este de fapt tot energie ne poate duce la ideea că și omul este de fapt o „formulă energetică” organizată special pentru a asigura perpetuarea (cu evoluția și dezvoltarea) energiei Universului.

De mult eu am acceptat în sufletul meu că omul are în el energie cosmică (corpul energetic și sufletul) și că de fapt este integrat conștient sau nu în sistemul energetic al Universului, făcând parte din acest sistem și participând direct la perpetuarea cu dezvoltare a acestui sistem.

De fapt eu cred că viața în Univers are exact acest rol ... de dezvoltare energetică a Universului, care se integrează energetic în Univers, atunci când se desprinde de materia (corpul fizic) care o susține pentru a evolua din punct de vedere cantitativ și calitativ. Ei, aici legile prin care Universul „controlează” evoluția și dezvoltarea energiei umane sunt total necunoscute, așa cum este necunoscută și integrarea energiei umane în energia Universului.

Desigur că nu putem crede că (noi oamenii) ființele umane la desprindere de materie (de corpul fizic), dispar ... din Univers! Această „concluzie pesimistă” este defavorabilă omului din punct de vedere al dorinței lui de a realiza (în timpul vieții) o evoluție energetică (și spirituală) nu numai o evoluție materială.

Ar trebui să țină cont (ființa umană) că la ... sfârșit pleacă și nu ia cu el materie, însă ia în mod sigur energia specifică evoluției pe care a atins-o.

Iată de ce (cred eu) că omul trebuie să lupte tot timpul vieții să evolueze în cunoaștere, pentru a evolua energetic, pentru ca la integrare în Univers să aibă ... o contribuție cât mai mare din punct de vedere energetic.

Făcând un paralelism între conceptul de evoluție energetică prin dezvoltarea cunoașterii putem spune că nivelul energetic al omului îi poate asigura „poziționarea” de către sistemul energetic al Universului (de către Dumnezeu) mult mai largă în structura energetică a Universului sau în structura evolutivă a vieții în Univers, oferindu-i astfel un ... loc mai bun pe scara evolutivă a Universului.

Totdeauna mi-a plăcut să văd și să găsesc în ființa umană toată frumusețea existențială a Universului, chiar și în infinitul lui de nepătruns și de neînțeles de către oameni.

Deci, CE SUNT...?, este o întrebare cu răspunsuri complexe și diverse, în funcție de nivelul de cunoaștere și acceptare fenomenologică a fiecăruia dintre noi.

Totuși, fără să depășim, zona existenței noastre din timpul vieții ar fi bine să știm și să răspundem la această întrebare pentru a putea să ne călăuzim existența, acțiunile și activitățile, trăirile și implicațiile așa încât să putem să avem ca obiective tangibile evoluțiile noastre din zone diferite, care prin cuplare să poată avea ca efect evoluția cunoașterii fiecăruia dintre noi, așa încât să conștientizăm permanent că evoluția cunoașterii este în mod sigur evoluția noastră energetică prin care ne asigurăm ... viitorul permanent în structura Universului.

Având în vedere „structura” omului (materială, energetică și spirituală) pentru a ști CINE ESTE (fiecare dintre noi) trebuie să-și facă o „analiză” complexă și permanentă referitoare la „calitățile și defectele” pe care le are din punct de vedere functional, raportat la „structura” lui complexă.

Când vorbim de calități și defecte de fapt trebuie ca analizele să fie făcute ... comparativ cu ce?! Desigur că evidențierea calităților și defectelor trebuie să aibă în vedere elementele integratoare din punct de vedere socio-uman, așa încât semenii lui (în mijlocul cărora

trăiește, activează și acționează) să-i poată fi elementele comparative valorice și dimensionale din punct de vedere al nivelului de cunoaștere, din punct de vedere al nivelului de adaptabilitate la conviețuirea socio-umană, din punct de vedere al imaginii fizico-energetice pe care o poate pune pe „tabla” de comparație, din punct de vedere comportamental și implicativ, etc.

În acest mod fiecare dintre noi (și cei din jurul nostru) putem să ne apreciem „poziționarea” pe scara valorilor ființelor umane și asigurarea integrabilității funcționale în cadrul societății umane existente.

Avem astfel jaloane de comparație evolutivă în raport cu semenii noștri fără a avea criteriul definitoriu propriu al valorilor noastre în raport cu ce „vrem să fim”. Putem să apreciem doar „ce suntem” și ... și asta ar fi bine să știm ... pentru a ști de unde pornim pentru a ne putea plasa în zona frontală a societății. De ce în zona frontală??!! Pentru a putea constitui „elementul” dinamizator pentru semenii noștri care-și găsesc necesitatea evoluției cunoașterii dar și pentru a ne „alimenta” sufletul nostru cu ideea că vrem permanent să evoluăm, pentru a ne asigura „treapta energetică” cea mai de sus, în momentul transferării cuplative cu Universul.

1.2. Diversitate evaluativă a ființei umane

Calitățile „funcționale ale omului, atâta timp cât este viu, sunt cele care-l concretizează din punct de vedere existențial atât ca individ independent cât și ca „individ social”.

Desigur că aceste calități sunt în mod normal (și sigur) legate de „sistemele” lui existențiale: material, energetic, spiritual și ca atare „evaluarea” omului ar trebui să se efectueze independent pentru

fiecare sistem în parte și în final cumulativ pentru definirea complexității lui existențiale.

1.2.1. Evaluarea ființei umane în raport cu sistemul lui material (corpul fizic), cred că este cea mai ușor de îndeplinit pentru că elementele definitorii evaluative sunt cele care se văd, se percep, se simt, se manifestă, etc.

Analiza evaluativă a corpului fizic trebuie să se facă ... printr-o „privire” în oglindă, luând în analiză principalele părți componente:

- capul;
- toracele;
- abdomenul;
- membrele;

Toate elementele componente ale structurii corpului fizic trebuie analizate din punct de vedere al „imaginii” pe care o oferă, raportată la o „image ideală” prezentabilă într-un corp fizic „perfect”, propus și susținut de către esteticienii specializați. Alături de elementele structurale în mod normal trebuie analizate și evaluate și „produse” ale corpului fizic, cum ar fi:

- vocea;
- coafura;
- modul de deplasare;
- ținuta;
- configurația corpului (dimensiune, proporționalitate, musculatura, culoarea pielii, etc);
- comportamentul (activ, lejer, agitat, calm ... etc).

Analiza evaluativă a „corpului fizic” al omului trebuie să aibă în vedere „scara valorică” acceptată de oameni, referitor la fiecare element analizat. Prin scara valorică sublinindu-se treptele evolutive de

la foarte bine la mai puțin bine, acceptate de comunitatea în care a trait, s-a dezvoltat și există temporal, individual, fiecare om care vrea să știe CINE ESTE, raportat la conceptele socio-umane lansate, stabilite și practicate de grupul socio-umane respectiv.

Analiza evaluatorie individuală este prioritară și are în vedere aplicarea conceptelor fiecărui om în etapa de evaluare „fizică” proprie, prin care în general „individul” își poziționează valoric „calitățile” fizice, în raport cu „cei din jurul lui” și cu „regulile” funcționale ale grupului socio-uman în care trăiește.

Analiza evaluatoare „externă” este cea care confirmă sau infirmă punctele de vedere individuale, prin exprimarea directă sau prin comportament și înțelegere deductivă.

1.2.2. Evaluarea ființei umane în raport cu sistemul lui energetic (corpul energetic), cred că este cea care trebuie să aibă în vedere relația cu mediul înconjurător, adică senzațiile și simțirile pe care omul le percepe prin intermediul corpului fizic, le codifică, le transferă centrului de analiză, evaluare și interpretare (creierului), le decodifică și le transformă în „informații terminologice energetice”. Ar putea fi de luat în considerare următoarele:

- simțirea și evaluarea căldurii și frigului;
- simțirea și evaluarea presiunii asupra corpului fizic;
- senzațiile de durere, de bucurie;
- vigurozitatea sau slăbirea energetică a omului la diverse eforturi fizice;
- curajul și capacitatea de implicare în acțiuni diferite;
- frica și capacitatea de autoprotecție, etc.

Sistemul energetic este ceva mai greu de analizat și evaluat pentru că ”nu se vede”, dar se poate spune că se simte. Desigur că

elementele „simțite energetic” sunt multe și nu sunt „pure” ci numai în complementaritate cu „sistemul fizic” și cu cel „spiritual”.

La analiza în extenso a „sistemului energetic” (corpului energetic și funcționalitatea lui) este posibil să dezvolt prin atașarea altor elemente specific, care vor rezulta, deductive sau real existente.

1.2.3. Evaluarea ființei umane în raport cu sistemul lui „spiritual”, cred că este cea mai grea din punct de vedere al „descifrărilor” elementelor structural spirituale, pentru care încă oamenii nu au codurile de „deglutinare”, pe care le caută cu multă asiduitate, sistemul spiritual fiind cel mai enigmatic de evaluat atât de individ cât și de comunitate ... în totalitatea lui.

În general ar putea fi de luat în considerare, următoarele elemente:

- capacitatea de a gândi (logic, realist sau imaginativ);
- capacitatea cunoașterii intelectuale (diversitatea- domeniilor și nivelul cantitativ și valoric a cunoștințelor);
- sentimentele ca mod de abordare, interpretare și înțelegere (seriozitatea, ura, iubirea, iertarea ... etc);
- nivelul și complexitatea cunoașterii și implicării în zona existențialității ființei umane, raportat la real și imaginativ, la material și energetic, etc;
- interpretarea paralelă a unor sentimente cum ar fi: urât și frumos, ordonat și haotic, bine și rău corect și incorect, etc.
- capacitatea de interpretare a integrării obligatorii a funcționalității omului cu a mediului înconjurător și intersecția funcțional protective în reciprocitate;

- capacitatea de interpretare și integrare a funcționalității omului cu fenomenele astrale specifice Universului și interpretarea energetico-spirituală a interferențelor.

Sistemul spiritual este dificil și greu de evaluat atât la nivel de individ dar mai ales la nivel socio-uman, avându-se în vedere că elementele specifice sistemului sunt „controlate” de creier și acest „organ” (specific funcționalității sistemului energetic și spiritual) este singurul capabil să realizeze autoprotecția sau să „furnizeze” informații incomplete sau false pentru a-și asigura atât autoprotecție cât și „poziționarea” pe trepte avantajoase ale evaluării valorice.

La analiza în extenso a sistemului „spiritual”, pe care în general oamenii îl leagă de suflet, ... voi detalia și alte elemente structural-spirituale ce pot fi „gestionate” de sufletul omului, o componentă a energiei Universului „sădită” în om în faza „însămânțării” lui pe Terra de către „coordonatorul Universului” care oferă unei finite din Univers șansa să devină „participant” real la dezvoltarea energiei Universului și la transformarea planetei Terra într-o sursă reală de energie universal.

Sistemul spiritual lucrează permanent în complementaritate cu celelalte două sisteme, direct sau indirect (cu intermediari) pentru a închiide sistemul funcțional complex fizico-nergo-spiritual al omului.

În general oamenii leagă „spiritualitatea” de gândire, de fantezie, de capacitatea de interpretare și înțelegere, de capacitatea de implicare a ființei umane în zone existențiale „lipsite de materie”, deci în zone energetice. Zonele energetice sunt însă susținute de sistemul energetic (corpul energetic) susținut la rândul lui de corpul fizic (de materie).

Iată că se poate spune că sistemul complex fizico-nergo-spiritual de funcționalitate al oamenilor realizează complementaritatea dintre materie și energie sau poate chiar transformarea materiei în